

# សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេមួយរយដប់បី

ការបើកសម្របសម្រួលអំពីការអនុវត្តកិច្ចសន្យាទំនាញៈ  
ការយល់ដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃច្បាប់ថ្មី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១  
ក្នុងបរិបទព្រះគម្ពីរ

Jeff Pippenger  
2024-03-03

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំបុរាណវិទូរបស់ខ្លួនក្នុងគុណក្រុម  
ឲ្យគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនកាន់ «ផ្លូវបុរាណ» របស់យេស៊ូ នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001  
ទ្រង់បានកំណត់ច្បាស់ពីការអនុវត្តកិច្ចសន្យាទំនាញៈបីសុទ្ធាប្រាកដ។

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជូនបន្ទូលថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល  
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្លូវណាដែលនាំទៅដល់  
ហើយចូរដើរតាមផ្លូវនោះ៖

នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរកបានសច្ចក្រឹតសម្រាប់ព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។  
ប៉ុន្តែក្រុមគោរពនិយាយថា យើងនឹងមិនដើរតាមផ្លូវនោះទេ។ ម្យ៉ាងទៀត  
យើងបានកាន់កាប់យកយើងអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា ចូរស្របសំឡេងគ្នា  
ប៉ុន្តែក្រុមគោរពនិយាយថា យើងនឹងមិនស្របសំឡេងទេ។ យេស៊ូ ៦:១៦, ១៧។

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំសក្ខីរបស់ខ្លួនគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនផ្លូវបុរាណវិទូ  
នោះពួកគេនឹងបានឃើញការសម្រាក (ភ្នំភ្លើងក្នុងក្រុម) ហើយនៅពេលនោះ  
ពួកអ្នកយកក៏ត្រូវបានប្រទានសារនៃក្បួនដង្ហែង បណ្តាញយកវិទ្យាទាំងអស់បានកំណត់អត្ត  
សញ្ញាណយ៉ាងពេញលេញបំផុតអំពីចុងបញ្ចប់នៃច្បាប់ថ្មី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001  
សារនៃក្បួននៃច្បាប់ថ្មី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នឹងជាគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនបំផុត គឺជាគ្រូបង្ហាត់បង្រៀន  
ដ៏ល្អបំផុត។

នៅពេលដែលបុរាណវិទូរបស់ព្រះអង្គគន់ច្បាប់ថ្មី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001  
បានចាប់ផ្តើមដើរតាមផ្លូវបុរាណ វាត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា  
លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះអង្គមួយ  
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណដើមនៃបុរាណវិទូនិមិត្តរូបជាក់លាក់មួយ (Mohammed)  
ហើយវាបានបង្ហាត់បង្រៀនថា គេបានឮពីដូចគ្នានោះដែរ (Osman)។ គេបានរកឃើញថា  
គ្រូបង្ហាត់បង្រៀនដំបូងនីមួយៗ  
ក៏មានដើមនៃនិមិត្តរូបជាក់លាក់សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រូបង្ហាត់បង្រៀននោះផងដែរ  
ហើយបន្ទាប់មក គេបានទទួលស្គាល់ថា Osama bin Laden  
គឺជាដើមនៃនិមិត្តរូបនៃព្រះអង្គមួយ។

ម៉្យាងម៉្លេះ គ្រូបង្ហាត់បង្រៀនមួយនឹងអារ៉ាប់ ហើយ អូសាមា  
គឺជានិមិត្តរូបនៃក្រុមអ្នកប្រឆាំងនឹងក្រុមប្រឆាំងនឹងក្រុមប្រឆាំង ហើយ អូសាមា ប៊ីន ឡាដិន  
តំណាងឲ្យភាពមុតស្រងាត់ទាំងពិភពលោក ទោះបីជាគាត់ ដូចជាម៉្យាងម៉្លេះដែរ  
ជាជនអារ៉ាប់ក៏ដោយ។

វាក៏ត្រូវបានទទួលស្គាល់ផងដែរថា ព្រះអង្គមួយបានបង្កើតការខូចខាតដល់កងទ័ពរបស់ខ្លួន  
ហើយព្រះអង្គមួយបានសម្លាប់កងទ័ពរបស់ខ្លួន។ បន្ទាប់មក ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាជាចំណុចដដែលអ៊ីស្លាមនៃវេនេស៊ីប៊ីមានបង្កការខូចខាតដល់កងទ័ព  
របស់រ៉ូម (សហរដ្ឋអាមេរិក) ប៉ុន្តែនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យមកដល់  
វានឹងសម្រាប់កងទ័ពរបស់រ៉ូម ខណៈដែលសហរដ្ឋអាមេរិកឈានដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួនជាន  
គរទីប្រាំមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរ  
ហើយបុរសអធិបតេយ្យភាពជាតិរបស់ខ្លួនទៅដល់សម្ព័ន្ធភាពបីជាន់កែរបស់នាគ  
សត្វសាហារ និងហ្វែរកុលងៃកុលាយ។

គេបានទទួលស្គាល់ថា សហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាសត្វពិសេសដែលមានសុនដៃអំណាចពីរ។  
លក្ខខណៈនៃនាយដ៏សំខាន់មួយនៃសត្វពិសេសនេះ គឺថា វាប្រព្រឹត្តទៀងទាត់ជាតា។  
តាមន័យនៃនាយ សុនដៃតំណាងឲ្យកម្លាំង ហើយកម្លាំងរបស់សត្វពិសេសនេះគឺ  
សាធារណរដ្ឋនិយម និង ប្រកួតស្ដេចនិយម  
ដដែលគួរឲ្យមានកំណាងជាសុនដៃទាំងពីររបស់សត្វពិសេសនេះ។ ប៉ុន្តែតែឡូននេះ  
នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ  
សេចក្ដីខុសគ្នាទាំងពីររបស់សត្វពិសេសនេះបានផ្ដល់បុព្វហេតុជាអំណាចយោធា និង  
អំណាចសង្គ្រាមកិច្ច។ នៅចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១  
អ៊ីស្លាមនៃវេនេស៊ីប៊ីមានវាយប្រហារលើនៃដី ដដែលជានិមិត្តរូបនៃសត្វពិសេសនេះ  
គឺបង់តាហុតោន ដដែលជានិមិត្តរូបនៃអានុភាពយោធារបស់វា និង  
អគារកុលោះនៃទីក្រុងញូវយ៉ក ដដែលជានិមិត្តរូបនៃកម្លាំងសង្គ្រាមកិច្ចរបស់វា។

នៅពេលដែលក៏មានទទួលស្គាល់ផងដែរថា បុរសគុតិសាស្ត្រដំបូងនៃវេនេស៊ីប៊ីមួយ  
និងបុរសគុតិសាស្ត្រចុងបញ្ចប់នៃវេនេស៊ីប៊ី  
ទាំងពីរមានបង្កាញជាតំរូវមួយនៃការបោះតុល្យើមនុស្សមួយសន្លឹកមិនប្រកាន់  
នោះក៏មានទទួលស្គាល់ថា នៅពេលវេនេស៊ីប៊ីមកដល់  
ពេលដែលអគារធំៗនៃទីក្រុងញូវយ៉កគួរឲ្យមានបំផ្លាញចុះ វាគួរឲ្យមានកំណត់សម្គាល់ថា  
ដំណើរការបោះតុល្យើមនុស្សមួយសន្លឹកមិនប្រកាន់បានចាប់ផ្ដើមហើយ។

«តើឥឡូវនេះមានពាក្យណាដែលខ្ញុំបានប្រកាសថា  
ទីក្រុងញូវយ៉កនឹងគួរឲ្យមានបោះតុល្យើមបំផ្លាញដោយរលកជំនន់សមុទ្រឬ?  
ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយដូច្នោះឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា  
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងមើលយើងអគារធំៗកំពុងគួរឲ្យមានសង្ស័យនៃទីនោះ  
ជានិមិត្តរូបនៃទីក្រុង ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឈុតឆាកដ៏គួរឲ្យរន្ធត់អ៊ីឌុលនិងកើតឡើង  
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់នឹងក្រោកឡើង  
ដើម្បីបញ្ចេញផ្ទៃនៃដីយ៉ាងគួរឲ្យសង្ស័យស្ដេច! ពេលនោះ ពាក្យនៃវិវរណៈ 18:1-3  
នឹងគួរឲ្យមានបំពេញសម្រេច”។ ជំពូកទី៥បំប៉នប្រាប់ពីទាំងមូលនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ  
គឺជាការព្យាបាលអំពីអ្វីដែលកំពុងនឹងមកលើនៃដី។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានទទួលពន្លឺជាក់  
លាក់ណាមួយទាក់ទងនឹងអ្វីដែលកំពុងនឹងមកលើទីក្រុងញូវយ៉កនោះទេ  
ក្រៅពីខ្ញុំដឹងថា ថ្មីមួយ អគារធំៗនៃទីនោះនឹងគួរឲ្យមានបំផ្លាញចុះ  
ដោយការបង្កើន និងការបំផ្លាញបំផ្លាញរបស់ព្រះចេស្ដាបស់ព្រះជាម្ចាស់។  
ពីព្រោះនេះដែលបានប្រទានឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា  
សេចក្ដីវិនាសកំពុងមាននៅក្នុងលោកិយ។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ចាស់  
ការបោះតម្លៃនៃព្រះចេស្ដាមានប្រទានភាពរបស់ទ្រង់  
ហើយសំណង់ដ៏ស្មើគ្នាស្រាប់ទាំងនេះនឹងរលំចុះ។ ឈុតឆាកនានានិងកើតឡើង  
ដែលភាពគួរឲ្យភ័យខ្លាចរបស់វា យើងមិនអាចស្រមៃហែនឡើយ»។ Review and Herald,  
July 5, 1906.

«សចកុតិវិនាសដល់មានន័យនៅក្នុងលោកិយ» គឺជាចរិតរបស់សាសនាសុលាម  
ដូចជាចរិតរបស់វាគួរមានតំណាងថាជា អាប៊ុលលុយន និង អាហដូន នៅក្នុងជំពូកទី៩  
ខទី១១ នព្វះគម្ពីរវិវរណៈ។

ហើយពួកវាមានសុតចម្លាក់គ្រប់គ្រងលើពួកវា គឺជាទេវតានៃផ្ទះអនុធាល  
ដល់ឈ្មោះរបស់គាត់នៅក្នុងភាសាហព្វេរីគី អាហដូន  
ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាសាក្រិក គាត់មានឈ្មោះថា អាប៊ុលលីយ៉ូន។ វិវរណៈ 9:11 (បុរាណ  
ដប់មួយ)

អត្ថន័យនៃឈ្មោះ ប្រាកដណាស់របស់សុតចម្លាក់គ្រប់គ្រងសាសនាសុលាម  
ទាំងក្នុងភាសាហព្វេរី និងភាសាក្រិក ដូចដែលគួរមានតំណាងដោយឈ្មោះទាំងពីរ គឺ  
«សចកុតិវិនាស» និង «សចកុតិវិនាស» ដល់មានមកដល់នៅចុងទី ១១ ខកែត្រួញ ឆ្នាំ  
២០០១ នៅពេលដែលអគារជំរុញក្បែរជញ្ជីងគួរមានបំផុសឱ្យដួលរលំ។ នៅចំណុចនោះ  
វិវរណៈ ជំពូក ១៨ ខ ១ ដល់ ៣ បានចាប់ផ្តើមសម្រេចឡើង។

គោរពទទួលស្គាល់ថា  
ការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីបុរសពុរនៃសាសនាសុលាមក្នុងសង្រ្គោះលោកុបុបតុតិ  
បានប្រើពាក្យហព្វេរីសម្រាប់ «លាព្វេរីអែវប៊ី» ដល់គួរមានបកប្រែក្នុងខនោះថាជា  
«បុរសពុរ»។ និមិត្តសញ្ញានៃសាសនាសុលាមគឺជាវង្សសរេ ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៩  
វាគឺគួរមានតំណាងដោយសរេសង្កត់រាងដងដង។ នៅលើគំនូសតាងបរិសុទ្ធនៃហោហតុក  
ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះគួរមានជួនដំណឹងថា «មិនគួរកែប្រែ» នោះ  
សាសនាសុលាមក៏គួរមានតំណាងដោយសរេសង្កត់រាងដងដង។

ហើយទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់នាងថា ម៉ិលី  
អ្នកមានផ្ទុះតែហើយ ហើយនឹងសម្រាលបានកូនបុរសមួយ  
ហើយគួរដាក់ឈ្មោះគាត់ថា អ៊ីស៊ាអាលៃ  
ព្រោះព្រះយេស៊ូបានឮទុកខ្លួនទេវតារបស់អ្នក។ ហើយគាត់នឹងជាមនុស្សសព្វវៃ;  
ដល់គាត់នឹងប្រឆាំងនឹងមនុស្សគ្រប់គុណ  
ហើយដល់មនុស្សគ្រប់គុណនឹងប្រឆាំងនឹងគាត់;  
ហើយគាត់នឹងរស់នៅនៅចំពោះមុខបងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់។ លោកុបុបតុតិ  
16:11, 12។

ការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីកំណើតរបស់អ៊ីស៊ាអាលៃ គួរមានភ្ជាប់ជាមួយនឹង  
«ការបំបែក» មួយ  
ដល់មានកុលាយជានិមិត្តសញ្ញាសំខាន់មួយដល់ភ្ជាប់ជាមួយនឹងសាសនាសុលាម។

ឥឡូវនេះ សាវ័យ ជាភិយារបស់អាប៊ាម មិនបានបង្កើតកូនឱ្យគាត់ទេ;  
ហើយនាងមានអ្នកបម្រើស៊ីរីមុនាក់ ជាជនជាតិអេហ្សីប ឈ្មោះហាការ។  
ហើយសាវ័យបាននិយាយទៅកាន់អាប៊ាមថា ម៉ិលីចុះ  
ព្រះយេស៊ូទ្រង់បានរាងខ្ញុំឱ្យមិនឱ្យបង្កើតកូន; សូមអង្វរអ្នក  
ចូលទៅឯអ្នកបម្រើស៊ីរីរបស់ខ្ញុំចុះ; បុរសលោកខ្ញុំនឹងបានកូនដោយសារនាង។  
ហើយអាប៊ាមក៏ស្តាប់តាមសំឡេងរបស់សាវ័យ។ លោកុបុបតុតិ 16:1, 2។

នៅក្នុងការលើកឡើងជាលើកដំបូងដល់នោះអំពីសាសនាសុលាម  
ដូចដែលគួរមានតំណាងដោយកំណើតរបស់អ៊ីស៊ាអាលៃ ការចុះចូលគួរមានសង្កត់ធ្ងន់  
គំនិតនៃការចុះចូលគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសាសនាសុលាម។ ពាក្យ «សុលាម»

មានបុរាណប្បវត្តន៍ពាក្យអាវាប់ពីរ គឺ «salaam» ដដែលមានន័យថា «សន្តតិភាព» និង «aslama» ដដែលមានន័យថា «ចុះចូល» ឬ «បុរគល់ខ្លួន»។ សាសនាគម្ពីរសាមបង្កៀនថា អ្នកដង្ហែងចុះចូលឆន្ទៈរបស់ខ្លួនចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់អាឡោះ (ព្រះជាម្ចាស់) ក្នុងគ្រប់ទីបំណងទាំងអស់នៃជីវិត។ បន្ទាប់ពីសាវ័របានដឹងថា នាងបានសម្រេចចិត្តខុសដោយលើកទឹកចិត្តអប្បបរមាឱ្យយកហាការ និងបង្កកើតអីស្មាអលែ នាងក៏បានទទួលការអនុញ្ញាតពីអប្បបរមាឱ្យប្រព្រឹត្តយ៉ាងតឹងរឹងចំពោះហាការ បណ្តាលឱ្យហាការរត់ចេញពីផ្ទះរបស់អប្បបរមា។ នៅទីនោះ នាងបានទទួលសារមួយពីទេវតា។

ប៉ុន្តែ អាវាប់មាននិយាយទៅសាវ័រថា ម៉ែលី  
នាងបម្រើរបស់អ្នកស្មើគ្នានៅក្នុងដងអ្នកហើយ;  
ចូរប្រព្រឹត្តចំពោះនាងតាមដដែលអ្នកពេញចិត្តចុះ។  
ហើយកាលសាវ័រប្រព្រឹត្តយ៉ាងតឹងរឹងចំពោះនាង នាងក៏រត់ចេញពីមុខនាងទៅ។  
ហើយទេវតានៃព្រះយេស៊ូវបានប្រទះឃើញនាងនៅជិតបុរាណទឹកមួយក្នុងទីរោងចក្រ  
ន គឺនៅជិតបុរាណទឹកនោះតាមផ្លូវទៅស្ទឹង។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ហាការ  
នាងបម្រើរបស់សាវ័រហើយ អ្នកកម្រពិណ័យ? ហើយអ្នកនឹងទៅណា? នាងទូលថា  
ខ្ញុំរត់ចេញពីមុខសាវ័រជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។  
ទេវតានៃព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា ចូរត្រឡប់ទៅឯម្ចាស់របស់អ្នកវិញ  
ហើយចុះចូលនៅក្នុងរោងដំបូលនាងចុះ។  
ទេវតានៃព្រះយេស៊ូវក៏មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា  
អញនឹងបង្កកើតពូជពង្សរបស់អ្នកឱ្យមានច្រើនលើសលប់  
ដល់ចំណាត់ចែងអាចរាប់បានដោយសារមានច្រើនកូនក្រីក្រ។  
ទេវតានៃព្រះយេស៊ូវក៏មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា ម៉ែលី អ្នកមានផ្ទុះព្រោះហើយ  
ហើយនឹងសម្បាលបានកូនបុរសម្នាក់; អ្នកគួរដាក់ឈ្មោះថា អីស្មាអលែ  
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបានស្តាប់ទុកខ្លួនរបស់អ្នកហើយ។ ហើយគេនឹងជាមនុស្សសព្វថ្ងៃ;  
ដំបូលគេនឹងទាស់នឹងមនុស្សសគ្រប់រូប ហើយដំបូលមនុស្សសគ្រប់រូបនឹងទាស់នឹងគេ;  
ហើយគេនឹងរស់នៅទល់មុខបងប្អូនរបស់គេទាំងអស់។ លោកុប្បត្តិ 16:6-12។

ការទប់ស្កាត់របស់អីស្មាអលែ «ការចុះចូល» ដដែលតំណាងឱ្យលក្ខណៈនៃសាសនាអីស្មាអលែ និងគ្មានទីរបស់អីស្មាអលែ សុទ្ធជតមែននៅក្នុងការរំលឹកដំបូងអំពីអីស្មាអលែ ហើយតំណាងឱ្យ DNA ពុយាករណ៍របស់អីស្មាអលែ ដដែលគួរមានតំណាងដោយរូបទេវតាទាំងបីនិរវាណៈ។ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បាននាំស្តេចរបស់ខ្លួនឱ្យមកកាន់ផ្សារបុរាណរបស់យេរូសាឡេម ពួកគេក៏បានទទួលស្តេចផងដែរថា «ខ្យល់ទាំងបួន» ដដែលគួរមានទប់ទល់ដោយទេវតាទាំងបួននៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧ គឺជាខ្យល់ទាំងបួននៃអីស្មាអលែជាកំណត់។

«ទេវតាទាំងឡាយកំពុងតែទប់ខ្យល់ទាំងបួន  
ដដែលគួរមានតំណាងដោយសេរីភាពសាហាមួយ កំពុងស្រវឹងរកការផុតពី  
ហើយសុទ្ធរត់កាត់លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល ដោយនាំមកនូវសេចក្តីវិនាស  
និងសេចក្តីស្លាប់តាមផ្សាររបស់វា»។ Manuscript Releases, volume 20, 217.

«សេរីភាព» របស់សាសនាអីស្មាអលែ ដដែលក៏ជា «ខ្យល់ទាំងបួន» ដដែលគួរមាន «ទប់ស្កាត់» ខណៈពេលដែលការបោះត្រាលើមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់កំពុងគួរមានសម្រេចនោះ នាំយក

«សេចក្តីសុលាប់ និងសេចក្តីវិនាស» (Abaddon និង Apollyon) នៅក្នុង «ផ្សំ»  
របស់ពួកវា។ ដូចដែលការទប់ស្កាត់ដល់ឋានដាក់លើ ហាហុការ  
បានដាក់លក្ខខណៈព្យាករណ៍នោះចូលទៅក្នុងនីមិត្តភាពបន្តសាសនាអ៊ីស្លាម ដូចនោះដែរ  
ខ្យល់ទាំងបួន និងសេះកាច ក៏ត្រូវបានទប់ស្កាត់ផងដែរ  
ហើយដោយមានសេចក្តីពិតនោះជាមូលដ្ឋាន គេបានទទួលស្គាល់ថា  
ការចាប់ផ្តើមនៃទេវតាទីបី កំណត់សម្គាល់អំពីការទប់ស្កាត់មួយលើសាសនាអ៊ីស្លាម  
ដូចដែលបានកំណត់ដោយបញ្ជាបុរាណសាស្ត្ររបស់ Abubakar។

ហើយបានបង្ហាត់បង្រៀនពួកវាថា កុំឱ្យបំផ្លាញសូម្បីតែនៅជិត ឬអ្វីណាស់ដែលតែង  
ប្តូរនិយមន័យណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវប៉ះពាល់តែមនុស្សទាំងឡាយណាដែលគ្មានតុល្យភាព  
ព្រះនៅលើផ្ទៃដីរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ វិវរណៈ ៩:៤

ជាបន្ទាប់ពីបន្ទាត់ ការចាប់ផ្តើមនៃទេវតាទីបី  
ដែលក្នុងការអនុវត្តបីជាន់នៃទេវតាទាំងបី  
ត្រូវបានដាក់ស្របលើការចាប់ផ្តើមនៃទេវតាទីមួយ  
កំណត់អត្តសញ្ញាណការដោះលែងទេវតាទាំងបួន  
ដែលនៅក្នុងខនៈកំណត់ឱ្យការដោះលែងដ៏ហ្មត់ចត់ទីពីររបស់អ៊ីស្លាម។

ដោយនិយាយទៅកាន់ទេវតាទីបីមួយដែលកាន់កាប់ថា ចូរដោះលែងទេវតាទាំងបួន  
ដែលត្រូវបានចងទុកនៅទទឹងជុំវិញបុរាណ។ វិវរណៈ 9:14។

ដូចនេះ គេបានយល់ថា នៅដើមនៃទេវតាទីបី  
សាសនាអ៊ីស្លាមនឹងត្រូវបានទាំងលង្វើឱ្យចេញពីសកម្មភាព និងទប់ស្កាត់ផងដែរ  
ដែលនេះគឺជាសក្តិភាពយ៉ាងច្បាស់របស់ Sister White។

«នៅពេលនោះ ខណៈដែលកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះកំពុងតែបិទបញ្ចប់  
ការលំហកនឹងកើតមានឡើងលើផ្ទៃដី ហើយបណ្តាបុរាណដ៏គំនើងខឹងសម្បោរ  
ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់មិនឱ្យរាវរាងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបីឡើយ។ នៅពេលនោះ  
“ភ្នែកចុងក្រោយ” ឬការស្រស់ស្រាយដែលមកពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់  
ដើម្បីបំបាត់អំណាចដល់សំឡេងខ្មាំងរបស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធឱ្យអា  
ចឈរមាំមួនបានក្នុងអំឡុងពេលនៃទុក្ខនៃទេវតាទីបីបុរាណទាំងបុរាណនឹងត្រូវចាក់ចេ  
ញមក»។ Early Writings, 85.

នៅពេលដែលកំណត់ត្រាបុរាណសាស្ត្រនៃសាសនាអ៊ីស្លាមត្រូវបានស្រាវជ្រាវ គេបានឃើញថា  
សង្គ្រាម និងសមិទ្ធផលរបស់អ៊ីស្លាមអាវាបនៃទេវតាទីមួយ  
ត្រូវបានសាសនាអ៊ីស្លាមយល់ថាជា «ដ៏ហ្មត់ចត់លើកទីមួយ» ហើយថា  
សង្គ្រាមរបស់ចក្រភពអូតូម៉ង់  
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលទេវតាទាំងបួនត្រូវបានដោះលែង  
ត្រូវបានសាសនាអ៊ីស្លាមយល់ថាជា «ដ៏ហ្មត់ចត់លើកទីពីរ»។ ស្របតាមការអនុវត្តបីជាន់  
សាសនាអ៊ីស្លាមដើម្បី ដ៏ហ្មត់ចត់លើកទីបី និងចុងក្រោយ បានចាប់ផ្តើមនៅចុងទី  
១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ ដូចដែល William Miller ផ្តល់ឈ្មោះសរសេរថា «បុរាណសាស្ត្រ  
និងទំនាយ ស្របគ្នា»។

ការអនុវត្ត «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» នៃការដោះលែង និងការទប់ស្កាត់ក្នុងពេលមួយ  
ដូចដែលបានកំណត់ដោយការដាក់បន្ទាត់ទំនាយដើមនៃទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ  
ឱ្យស្របគ្នាលើគ្នា ត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញដោយវិញ្ញាណនៃទំនាយ

ហើយភូមាម្យាបន្តទាបពីអីស្លាមមានរាយបុរាណនៃចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 បុរាណាធិបតី George W. Bush បានដាក់ទប់ស្កាត់លើអីស្លាមទូទាំងពិភពលោក ដោយចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមរបស់លោកប្រឆាំងនឹងភរវេកម្ម។ ការដោះលែង និងការទប់ស្កាត់ក្នុងពេលតម្លៃនៃ «សេកាចសាហាវ» គឺអីស្លាម ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព្រះគម្ពីរ ដោយវិញ្ញាណនៃនាយ ហើយក៏ដោយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រផងដែរ។

អស់អ្នកដទៃ «ដើរតាមកូនចៀម» ត្រូវបានទៅកាន់ផ្ទះរបស់ពួកមីឡិវាយ តែងរកយើង «សេក្ខសម្ភាស» នោះ ដល់ជាភូមិរៀងចុងក្រោយ ដល់បងស្រី វាយតម្លៃកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដ៏ល្អដ៏ជាគំនិតខឹងសម្បហរ ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ ដូចដែលបានកើតឡើងនៅចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

«នៅរលោននោះ ខណៈដែលកិច្ចការនៃសេក្ខសម្ភាសនេះកំពុងតែបើកបញ្ចប់ នឹងមានសេចក្តីរីករាយនាពេលឡើងវិញនៃដី ហើយបណ្តាបុរាណវិទ្យានានានឹងខឹងក្រោយ ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ឲ្យនូវការគ្រប់គ្រង ដើម្បីបិទបាំងកិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី។ នៅរលោននោះ 'ភូមិរៀងចុងក្រោយ' ឬការសរសេរយល់មកពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអម្បាល នឹងយាងមក ដើម្បីបិទបាំងអំណាចដល់សំឡេងខ្ពស់របស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធទុកអាចឈរមាំមួននៃក្រុងគ្រាន់ដែលគ្រោះកាចទាំងបុរាណវិទ្យាចុងក្រោយនឹងត្រូវបានចាក់បង្កូរចេញ។» Early Writings, 85.

អ្នកដទៃ «ដើរតាមកូនចៀម» ត្រូវបានទៅកាន់ផ្ទះរបស់កុរុម្ម Millerite នឹងរកយើង «សេក្ខសម្ភាស» ដល់ជាភូមិរៀងចុងក្រោយ ដល់បងស្រី White កំណត់ថា បានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដ៏មានប្រទានភាពនៃវិវរណៈ ១៨ ឆ្នាំចុះមក នៅចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

«ភូមិរៀងចុងក្រោយនឹងផ្តល់មកលើបុរាណវិទ្យារបស់ព្រះ។ ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយនឹងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយផែនដីទាំងមូលនឹងត្រូវបានបំភ្លឺដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។» Review and Herald, April 21, 1891.

ទេវតាដ៏មានអំណាចនោះបានចុះមក នៅពេលអគារទាំងឡាយនៃក្រុងញូយ៉កត្រូវបានបំផ្លាញ ហើយការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់បាននាំមកនូវការចាប់ផ្តើម ហើយភូមិរៀងចុងក្រោយក៏បានចាប់ផ្តើមផ្តល់មកប្រោះ។ អស់អ្នកដទៃត្រូវបានដឹកនាំឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះបុរាណរបស់យេស៊ូ ហើយបានរកយើង «ការសម្ភាស» ដល់ជាភូមិរៀងចុងក្រោយ នោះក៏បានទទួលស្គាល់ថា «ការសម្ភាស និងការសរសេរច្បាស់លាស់» របស់អសោយ ក៏ជាភូមិរៀងចុងក្រោយដ៏ ប៉ុន្តែតែងតែជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការសាកល្បងដល់នៃចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ បានប្រឈមមុខនឹងភូមិរៀងចុងក្រោយ ហើយជាពិសេសគឺពួក «មនុស្សសង្ខម» ដល់ «គ្រប់គ្រងក្នុងយូសាឡឹម»។ ពួកគេបានមកដល់ការយល់ដឹងថា ការសាកល្បងនោះមានពីរផ្នែក ព្រោះវាតំណាងឲ្យការបំផ្លាញអីស្លាមនៃទេវតាទីបី ហើយសំខាន់បំផុតនោះផង វាតំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ពីរដែលបានបង្កើតសារនៃភូមិរៀងចុងក្រោយ។

រយៈពេលនៃការបោះឆ្នោតសម្រាប់សម្លេងសន្តិសុខស្រីបង្កើនការគាំទ្រ  
ដល់ស្ត្រីដែលបានបោះឆ្នោតដោយចលនាអាជីវិទ្យាស្តីពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 នោះ  
គឺជាឆ្នាំនៃការរួមចំណែករបស់ស្ត្រីក្នុងការបោះឆ្នោត ដោយស្ត្រីបានបោះឆ្នោត

«ផលនគ្រប់ទាំងនិមិត្ត» «នឹងកើតមានឡើង»។ បុរេគុតិពុយាករណ៍នៃវេនេទីមួយ  
ដល់គួរឲ្យមានដាក់សរសេរលើបុរេគុតិពុយាករណ៍នៃវេនេទីពីរ  
កំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេគុតិពុយាករណ៍នៃវេនេទីបី  
ដល់ជាបុរេគុតិពុយាករណ៍នៃការបោះត្រាមនុស្សសម្បូននៃសិល្បៈបួនពាន់នាក់។  
វាក៏ជាបុរេគុតិនៃឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 ផងដែរ។ វាក៏ជាបុរេគុតិដែលកើតចេញការបស់អ្នកនាំសារ  
ដល់រៀបចំផ្សារសម្រាប់ព្រះរាជទូតនៃចក្រភពកម្ពុជា គួរឲ្យមានសម្រេចឡើង។  
វាជាបុរេគុតិដែលស្ថិតនៅទាំងពីរបស់សក្តានុពលនៃដីឆ្នេរកាត់ការផ្តល់បុរេបុរាណ ពីទីបំផុត  
ទៅដល់ «ទីបំផុត» ដល់ «កើតចេញពីទាំងបុរាណ»។  
វាជាបុរេគុតិដែលហៅទាំងពីរគួរឲ្យមានសម្រាប់នាំតាមផ្លូវ ក្នុងជំពូកទីដប់មួយនៃវិវរណៈ។

ទោះជាយ៉ាងណាខ្លាំងដែរ គឺជាការពិតថា ព្រះបាទព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដែលបរាជ័យឡើយ  
ដោយគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងគោលការណ៍ដល់ថា  
ពុយាករីទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីគ្នាចុងក្រោយលើសម័យណាផ្តល់ដេញត្រួត នៅថ្ងៃទី  
11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 «ថ្ងៃនៃនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃកម្ពុជា» ដល់ «ពាក្យទាំងឡាយដែល»  
ព្រះបាទមានបន្ទូល «នឹងកើតមានឡើង» ហើយ  
«វានឹងមិនគួរឲ្យពន្យារពេលទៀតឡើយ»។

ការបោះបង្គោលនៅឆ្នាំ 1863  
បានកំណត់ឲ្យមាននូវនិមិត្តរូបនៃស្រុកក្នុងទីរួមស្រុក  
រហូតទាល់តែពួកគេទាំងអស់ស្ថាប័ន។  
ព្រះអម្ចាស់បានគូរឡប់មកកាន់បុរេគុតិនៃវិញ្ញាណនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001  
ដូចដែលទ្រង់បានផ្តើមជាមួយអ៊ីស្រាអែលបុរាណនៅក្នុងសៀវភៅ។

ការមកដល់ក្នុងស្ថានភាពដ៏ប្លែក  
បានបណ្តាលឲ្យមានការបោះបង្គោលរបស់អ្នកសិល្បៈការណ៍ទាំងដប់  
ហើយនាំឲ្យមកដល់រយៈពេលវែងនៃទីរួមស្រុកក្នុងទីរួមស្រុក។  
នៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃសិល្បៈឆ្នាំ ពួកគេបានគូរឡប់មកកាន់សិល្បៈ ហើយនៅទីនោះ  
ម៉ូស្តហេនវាយថ្មដោយលើកទីពីរ ហើយគួរឲ្យមានរវាងមិនឲ្យចូលទៅក្នុងទីក្រុងនយោបាយ  
ប៉ុន្តែពួកគេបានចូលទៅជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រ។ ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១  
កំណត់សម្គាល់អំពីជំនាន់ចុងក្រោយ  
ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនពន្យារពេលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ក្នុងទីក្រុងឡើយ។

យើងនឹងពិភាក្សាអំពីការពិតនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បុរេគុតិនៃជីវិតនៅទីរួមស្រុករបស់អ៊ីស្រាអែល  
គួរឲ្យមានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ជាបុរេបុរាណនៃដល់អ៊ីស្រាអែលរបស់ព្រះ  
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលសម័យ។  
ការបុរេបុរាណរបស់ព្រះចំពោះពួកអ្នកដើរដង្ហើមនៅរាល់ខុសាច់  
ក្នុងគ្រប់ការផ្តើមនៃជីវិតរបស់ពួកគេ ក្នុងការប្រឈមនឹងភាពអត់យល់  
ការស្រុកទឹក និងភាពនឿយហត់  
ហើយក្នុងការសម្រេចដៃព្រះចេញពីរបស់ទ្រង់យ៉ាងគួរឲ្យកត់សម្គាល់  
ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ ទាំងនេះជាពាក្យប្រាប់ប្រដាប់ដូចជំនាញមួយ  
ដែលពោរពេញដោយការព្រមាន  
និងសេចក្តីបង្កើនសម្រាប់ស្រុករបស់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់ជំនាន់។  
បទពិសោធន៍ដ៏ចម្បងរបស់ជនហព្រេង»



ជាសាលានៃការរៀបចំសម្រាប់លំនៅដ្ឋានដែលមានសន្ទុយរបស់ពួកគេនៅកាណាន។  
ព្រះមានបំណងឲ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយទាំងនេះ ពិចារណាឡើងវិញ  
ដោយចិត្តទាបទន់ និងវិញ្ញាណដដែលអាចទទួលបានការបង្រៀនបាន  
អំពីការសាកល្បងដ៏ក្នុងគុណ ដដែលអ្វីស្រដៀងបុរាណមានឆ្ងល់កាត់ ដើម្បីបិទបញ្ចប់  
មានទទួលបានសេចក្តីបង្រៀនក្នុងការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់កាណានស្ថានសួគ៌។»

«ថ្មីនោះ ដដែលគួរឲ្យមានរាយការណ៍បញ្ចប់របស់ព្រះ ហើយមានបញ្ចប់ព្រឹត្តិការណ៍របស់វា  
ចេញមក គឺជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ ដដែលគួរឲ្យមានរាយការណ៍ និងជាខ្មែរចេញ  
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ អាចមានបុរាណវិទ្យាមួយគួរឲ្យមានការរៀបចំសម្រាប់  
សេចក្តីសង្ឃឹមនោះនៃមនុស្សដែលកំពុងរំលោភ ដូចដែលថ្មីនោះគួរឲ្យមានរាយការណ៍ម្តង  
ដូចនោះដែរ ព្រះគ្រីស្ទក៏គួរ "ថ្វាយតម្កល់" ប៉ុន្តែ  
នៅពេលដែលម៉ូសេមានរាយការណ៍ក្នុងសេចក្តីដោយការបញ្ចប់បុរាណវិទ្យា  
និមិត្តរូបដ៏ស្រស់ស្អាតនៃព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានបំផុសឆ្ងាយ។ ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងរូបរបស់យើង  
មិនគួរឲ្យមានប្លែកដូចពិភពលោកទីពីរទេ។  
ដូចដែលយើងឃើញប្លែកដ៏ធំនោះគួរឲ្យមានថ្វាយតម្កល់ប៉ុណ្ណោះ ដូចនេះ  
អ្វីដែលចាំបាច់សម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងព្រះពរនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់  
គឺគ្រាន់តែទទួលស្គាល់ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ  
គឺបង្ហាញចេញនូវសេចក្តីបង្រៀននៃចិត្ត  
នៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានដោយការប្រើចិត្ត។ សេចក្តីអធិស្ឋានបែបនោះ  
នឹងនាំយកប្លង់ទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ មកនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃពិភពលោក  
ហើយបន្ទាប់មក ព្រះលោហិតដែលផ្តល់ជីវិត នឹងបញ្ចេញជាថ្មី  
ដូចដែលគួរឲ្យមាននិមិត្តរូបមុខដោយការបញ្ចេញនៃទឹករស់  
សម្រាប់អ្វីស្រដៀងដែលស្រុកទីក្រុង។»

«មានតែដោយសារជំនឿរបស់នៅក្នុងព្រះ  
និងដោយការគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ដោយសុភាពរាបសា ប៉ុណ្ណោះ  
ទើបមនុស្សអាចសង្ឃឹមថានឹងទទួលបានការពេញព្រះហឫទ័យពីព្រះបាន។  
ក្នុងឱកាសនៃពុទ្ធិកម្មនេះមហិមានោះនៅក្នុងសេចក្តី  
មូសេដែលនិយាយក្នុងសេចក្តីនេះអ្វីទៅ និងការបោះបង្គោលរបស់បុរាណវិទ្យាជាបន្តបន្ទាប់  
មានហត្ថលេខាការយល់ឃើញចំពោះព្រះជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មានព្រះចេស្ដាគ្រប់ព្រះចេស្ដារបស់គាត់  
គាត់មិនមានយកចិត្តទុកដាក់នឹងបញ្ហានោះទេថា «ចូរនិយាយទៅកាន់ថ្មី  
ហើយវានឹងបញ្ចប់ព្រឹត្តិការណ៍របស់វា»; ហើយដោយគ្មានព្រះកម្មលាំង  
ទ្រង់មានទុកឲ្យគាត់បង្កើនខ្លួនក្នុងការបង្កើនខ្លួន ដោយការបង្កើននូវកំហឹង  
និងភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្ស។ បុរសដែលគួរតែ  
ហើយអាចនឹងឈរនៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធ ម៉ែម៉ែ  
និងមិនសូវងាយរងគ្រោះនូវខ្លួនឯងរហូតដល់ការងាររបស់គាត់មានបញ្ចប់ នោះ  
គួរឲ្យមានល្អនេះនៅទីបំផុត។  
ព្រះគួរឲ្យមានបង្កប់មុខនៅចំពោះមុខសន្តិភាពអ្វីស្រដៀង  
ខណៈដែលទ្រង់អាចគួរឲ្យមានលើកកិត្តិយស  
និងព្រះនាមរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមានលើកកម្ពស់។»

«ការជំនុំជម្រះដដែលគួរឲ្យមានបុរាណវិទ្យាបុរាណវិទ្យានឹងលោកម៉ូសេ គឺឈឺចាប់  
និងបន្ទាប់បន្តចោកយ៉ាងខ្លាំងបំផុត—គឺថា លោក  
រួមជាមួយនឹងអ្វីស្រដៀងដែលបោះបង្គោល គួរឲ្យស្គាល់មុននឹងឆ្ងល់ទទួលយកដាន។ ប៉ុន្តែ

តើមនុស្សអាចអះអាងថា  
ព្រះអម្ចាស់បានប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះឬ? ព្រះបានប្រទានកិត្តិយសដល់លោកម៉ូសេ ដូចដែលទ្រង់  
មិនបានប្រទានដល់មនុស្សណាម្នាក់ផងទៀតដដែលនោះទេ។ ទ្រង់បានសម្របសម្រួល  
មុតងាយមុតងងទៀត។  
ទ្រង់បានស្នើសុំឲ្យអ្នកស្រាវជ្រាវរកមុតងាយមុតងងទៀត។  
ហើយបានមានព្រះបន្ទូលជាមួយលោកទល់មុខគុនា  
ដូចមនុស្សនិយាយជាមួយមិត្តសម្លាញ់។ តាមសមាមាត្រនឹងពន្លឺ  
និងចំណេះដឹងដដែលលោកម៉ូសេបានទទួល  
នោះទោះបីកំហុសរបស់លោកក៏ត្រូវបានបង្កើនឡើងដែរ»។ Signs of the Times,  
October 7, 1880.